

KONST | RECENSION

Uppsluppna utforskningar på Stockholms gallerier

PUBLICERAD 11:11

Stanley Whitneys målningar på Galerie Nordenhake Foto: Carl Henrik Tillberg

Vårsäsongen har startat på Stockholms gallerier. Sebastian Johans ser flera utställningar där konstnärerna inventerar sina verktyglådor, med såväl lekfullhet som allvar.

Galleriutställningar i Stockholm

Alexander Tallén

Linnea Rygaard

Cecilia Hillström Gallery. Visas tom 19/2

Stanley Whitney

Galerie Nordenhake. Visas tom 19/2

Sara Möller

Mårten Medbo

Ingela Håkansson Lamm

Tom Hedqvist

Bergh Gallery. Visas tom 19/2

Omid Delafrouz

Andréhn-Schiptjenko. Visas tom 19/2

Det kan mycket väl sitta i betraktarens öga, men när Stockholms galleriscen inleder ännu en säsong präglad av den eviga pandemin tycks många utställningar handla om att syna konstens grundförutsättningar och söka en nollpunkt att utgå ifrån.

På Cecilia Hillström Gallery har exempelvis Alexander Tallén i utställningen "Running Towards Nothing" fyllt ett högt podium med porslinsfiguriner, där merparten av de fint modellerade gestalterna tycks låsta i ett vardagligt ögonblick av väntan. I titelverket promenerar en ung man med hipstermössa med famnen full av pinnar. Ett annat verk visar en rudimentär koja och kanske är mannen på väg till ett pågående bygge, eller också hoppas han dra i gång en värmande brasa. Framåt kommer han emellertid inte.

Alexander Tallén, "Running towards nothing", 2022 Foto: Cecilia Hillström gallery

Talléns nästan uteslutande unga män bär apor, gosedjur eller går med hundar. Leken som antyds kunde ange en ovilja att famna vuxenheten, men tycks så befriad från lust att slaget sannolikt redan är förlorat.

I utställningens kanske bästa verk står en glämgig man med uppgivet anlete bredvid en soptunna och ett staket. I den ena handen håller han en cigarett, i den andra en påse skräp. Ännu en dag, ännu en soppåse, ännu en cigg. Den mycket träffande titeln lyder "Been through this before" och vore det inte för att mannen bär en apa på sin ena axel vore igenkänningen total.

Alexander Tallén, "If there is something", stengods, 2022. Foto: Cecilia Hillström gallery

Tidigare har Tallén främst sysslat med självporträtt. Nu är blicken lyft, vilket ger figurinerna en mer relevant samtidskänsla.

I rummet bredvid hänger Linnea Rygaards "Cycle of the warewolf", som också visar ett nytt steg i konstnärskapet. Precis som tidigare är Rygaards måleri sysselsatt med ett arkitektoniskt språk, men motiven befinner sig längre ifrån en faktisk arkitektur och drar mot en mörkare stämning. Lite som om de drabbats av "weltschmerz", en uppgivenhet inför vad den fysiska världen kan erbjuda, och beslutat sig för att se över sina redskap i ett mer autonomt måleriskt sammanhang.

Linnea Rygaard, "It", akrylmålning på Cecilia Hillström gallery Foto: Cecilia Hillström gallery

Något liknande hittar man hos den amerikanska giganten Stanley Whitney i utställningen "Homeing 1: Works on paper" på Nordenhake. Whitney har det senaste decenniet fått ett senkommet och välförtjänt genombrott för sina abstrakta, ofta stora och mycket färgrika målningar där kvadratiska fält bildar inexakta rutmönster som inte går att ta in i ett ögonkast, utan kräver ett långsamt, snudd på hypnotiskt betraktande.

Motiven känns igen, likaså färgerna och det envetet utforskande anslaget samt prövningen av likartade motiv. Men formaten är små, bakgrunderna en uppsjö olika papper och färgerna krita, blyerts, vattenfärg och gouache.

Målning av Stanley Whitney på Galerie Nordenhake Foto: Carl Henrik Tillberg

Det är som att stiga in i konstnärens skissblock. Nivån är visserligen mer ojämn än i konstnärens större måleri, men i gengäld är det roligt att se hur han provar sig fram inom sitt etablerade formspråk, som om han inventerade verktygslådan. Det är omöjligt att inte bli uppsluppen i sällskap av Whitney.

En prövning av de etablerade uttrycken finns också hos de tunga formgivarna Ingela Håkansson Lamm och Tom Hedqvist, som i var sin presentation på Berg gallery visar verk som i största enkelhet synar sina grundvalar.

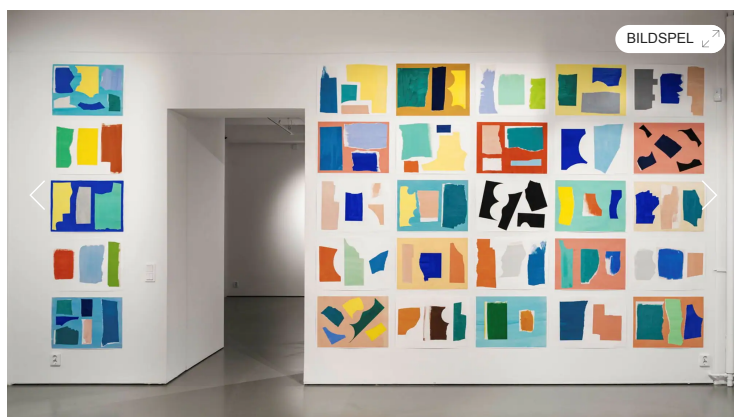

Bild 1 av 2 Ingela Håkansson Lamms utställning "Alla bitar faller på plats" på Berg gallery.

Foto: Jean-Baptiste Béranger/ Berg gallery

Färg möter färg, form möter form. I de omgivande rummen visas Mårten Medbos undflyende keramiska former och en tät materialrik installation av Sara Möller, som bägge bidrar till att helheten inte blir för stillastående.

En lika underhållande, men allvarligare, jakt på nollpunkten hittar man på Andréhn-Schiptjenko, där Omid Delafrouz i utställningen ”Bukett för en dag” gör ett antal omläsningar av historien i jakt på nya startblock.

Delafrouz har i drivna teckningar tidigare varit upptagen av generationsmarkörer men nu är det mänsklighetens stora rörelser som lyfts i måleri. Tredje rikets röstsedlar, ett träd i Buchenwald, en antik vas, en barnteckning av Rimbaud, människans första fotografi från rymden och Matisses nötta klassiker ”Toare” hör till det som erbjudit material och motiv i en utsökt serie analogier, som dessutom med föredömlig pedagogik presenteras i ett kompendium.

Vy från Omid Delafrouz utställning på Andréhn-Schiptjenko, till höger ”Union flag”.
Foto: Jean-Baptiste Béranger. Courtesy konstnären och Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Paris.

I Delafrouz version av ”Toare” är den centralt placerade siluetten av människa avlägsnad, och det som återstår är enbart den starka blåa färgen och ett antal spretiga gula stjärnor – som en brutalt uppriktig sampling av den europeiska gemenskap som EU:s flagga representerar.

Mänskligheten har nått en slutpunkt många gånger, tycks Delafrouz konstatera. Kanske är det äntligen dags att börja på ny kula.

[Läs mer om konst](#)

TEXT

Sebastian Johans